

K. REDACȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2,
an fl. 5; pe 1/4, de an
fl. 2-500; pe 1 lună fl. 1.

Nr. 1 de Duminică pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscrisurile se mapoiază.

ADMINISTRAȚIA
Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERTIUNILE:

de 1 fir garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

INWINGEREA ROMÂNILOR.

Deși administrația comitatului nostru
a servit cele mai ignobile călcări de
lege, totuși Românii au reușit la alege-
rile pentru congregație în așa măsură,
ca zăcărilor ungurești le este rușine să-și
înregistreze succesele noastre. Ele vor-
besc numai de rezultatul cercurilor unde
— prin călcări de legi ce nici presa
maghiară nu le tăgăduște — au fost
aleși Unguri.

Edați unde au mai reușit Românii:

În Cinte:

Dr. Trailescu, protopop
Dr. C. Ardelean, avocat
Teodor Laurențiu
Muscan, preot.

La Halmagiu, după o luptă inver-
gunabilă, au fost aleși:

Groza, protopop
Niculean, preot
Popescu, preot
Vidu, învățator
Enea Joldea, diacon.

În Otlaca:

George Turic, preot
Iustin Iancu, preot, și încă un
al treilea, a cărui nume nu-l putem
descrisa.

Lupta și aici a fost înverșunată.
Preotul Iustin Iancu a luptat cu adve-
răta și bravură în contra fratelui său,
colgăbăbirău și omul stăpânirii.

Lda Totvărădia au reușit d-nii:

Vasile Beleş, protopop
Teodor Munteanu.

Lda Drauț:

Milentie Pap.

Lda Sovirșin:

Protasie Givulescu, învățator.

Lda Petriș:

Ignatie Pap,
Petru Vesa.

Lda Verșand:

Dr. N. Oncu.

Lda Iosășel:

Cornel Lazar, preot.

**Pretutindeni Românii au luptat
zdrăvăn.** Așa se și explică faptul
că numărul membrilor români în con-
gregație a crescut. Au fost aleși toți
fruntașii din Arad și provincie. La
Ciuciuca, Pecica și Boros-Ineu numai în
urma ingerințelor guvernamentale nu
s'au putut alege Români. Alegătorii au
fost secuestrați, alții imprăștiți de gen-
darmerii și plăteși.

Este interesant, că în câteva locuri, în
cercuri mixte, ca și la Pauliș, Nemții
au votat cu Românii. Ear la Șiria un-
gurească Nemții nu s'au dus la vot,
numai să nu treacă să voteze cu Un-
gurezii. Astfel au și ajutat Românilor din
acel cerc.

Din Bucovina. Nota caracteristică a
situațiunii politice din Bucovina sunt actu-
almente staturile presei guvernamentale și
ovreiești la adresa deputatului Dr. G. Po-
povici pentru interpelația aspră în care de-
putatul român a vestejit în parlamentul
din Viena manoperele ilicite ale guver-
nului din Cernaui la ultimele alegeri di-
ecale. Azi luptă alături cu acești adver-
sari ai dlui Dr. Popovici și stimabila „Buk
Post“, la a cărei spate se știe că stă bar.
Mustatza, tristul erou al tragi-comediei de la
gara din Cernaui, când cu trecerea regu-
lului Carol. Acest organ ovreiesc al boe-
rimii reproșează dlui Popovici, că a surlat
în parlament o chestie pentru care forul
competent a fost dieta Bucovinei. E o
completă mistificațiune ceea-ce susține
ziarul baronului Mustatza. Căci știut este,
că românii bucovineni sprijinesc cabinetul
Than, și ei trebuie deci să audă din gura
prim-ministrului, ce opinie are ministrul des-
pre evenimentele din Bucovina. Interpela-
rea d-lui Popovici a fost deci corectă. Aceasta
este mai presus de ori ce îndoială. Mai pu-
țin corectă însă a fost lașitatea acelor de-
putați români, cari au refuzat a sprijini ac-
țiunea viguroasă a tinerului deputat. În
zădar caută „Buk. Post“ să acopere această
reacredință și lipsă de curaj a patronilor
săi. Opinia publică în Bucovina a judecat
deja clar și definitiv în această chestie.
„Buk. Post“ nu va pute justifica nici-când
rezerva rușinoasă în care au rămas în mo-
mentul critic persoanele laudate de ea, și
înainte de toate nu prin nepaste asupra
aceluia ce și-a făcut datoria în mod exem-
plar.

Z.

Puncte de orientare

pentru

congresul național bisericesc.

III.

Ei, bine! După un an de zile d. V.
Babeș cu „Albina“, organul partidului
național, iau poziție pe lângă Miron
Romanul, și due în sfârșit alegerea de
Metropolit a celui mai disqualificat
om din partea lor.

Ei găsiu acum că „Preasfinția Sa
este dotat de la natură mai presus
de Șaguna; și dacă va ști desvolta
o soliditate, laboriositate și exactitu-
dine ca a lui Șaguna, el va ajunge
în scaunul lui Șaguna încă mai mare
decât Șaguna“. (Albina. 1874 Nr. 89).

Cel declarat „mort“ acum reînvie
falsnic și preamărit la alegerea de
metropolit. Astăzi însă după 24 de
ani ai arhipăstoriei sale ne putem
da seamă perfect, care din cele două
judecăți contradictorii ale d-lui V.
Babeș era cea adevărată: cea de la
1873 ori cea de la 1874? Căci a de-
clara pe cineva de cel mai nevred-
nic om și cum e mâne a-l pune în
capul bisericii ca pe cel mai vrednic,
nu e nici corect nici demn de o cor-
porațiune chemată a întări credința
și a susține morală în biserică.

De aceea congresul dela 1874 în
ședința publică din 20 Noemvrie (2
Decemvrie) s'a pronunțat în contra
lui Miron Romanul, votând numai 43
deputați pentru alegerea lui de Me-
tropolit, ear' majoritatea congresului,
45 deputați au dat bile albe.

Aceasta era votul de neîncredere
vădită a supremei corporațiuni bise-
ricești față de persoana Metropolitu-
lui Miron Romanul. Majoritatea votu-
rilor 51 față cu 31 voturi ale archi-

mandritului Popea și 6 bile albe, ob-
ținute la a doua alegere, în ședința
din 21 Noemvrie (3 Dec.) — nu putea
repara desastrul și lovitura morală
ce i-se aduse la prima votare. Pen-
tru dñsul aceasta era o indicațiune
respicată din punct de privire al re-
gulelor parlamentare cât și a regu-
lelor morale, spre a se retrage de la
postul, la care îi lipsia consenti-
mentul și încrederea obștei biseri-
cești.

Miron Romanul însă după „Albina“
era „candidatul guvernului maghiar
și el, cum zicea, era „constrins de
împregiurări“ să primească candida-
tura și alegerea de Metropolit.

Ear' conducătorii naționali cu dl V.
Babeș în frunte, cari stăruiau pentru
alegera lui în congres, căutând a
delătura ori-ce bănuială de convența
dintre ei și guvernul maghiar, în ve-
derea altor scopuri mai îndepărtate,
ii cerură Metropolitului Miron Roma-
nul „garanță prin adoptarea unor
puncte ce constituiesc esența progra-
mei naționale, după „Albina“, care
sună așa:

„I. În general: Apărarea și susținerea
cu firmitate, și dezvoltarea succesivă, și
aplicarea în sens liberal a statutului organic
bisericesc.

„II. În special:

1. Apărarea cu energie a școalelor con-
fesionale; lățirea în toate părțile a in-
strucțiunii și culturii naționale.

2. „Moralisarea și disciplinarea clerului și
a poporului nostru, și fericirea acestui
teren de influențe străine.

„3. Stîrpirea multelor abusuri în bi-
serică.

„4. La alegeri în cadrul au'onomiei no-
astre — evitarea de veri ce influență spre
paralisarea dreptului legal.

„5. Spriginierea tendenței de a spori nu-
mărul dieceselor cu două.

„6. În cauze naționale bisericesti grave
conducerea cu bărbății de frunte și pă-
șirea în conțelegere.

„7. Relațiuni cât mai bune cu frații conațio-
nali, de altă confesiune, respective cu ca-
pii bisericesti ai lor“. (Albina. Nr. 95 ex
1874 și 1875.)

Prin adoptarea acestor puncte, zice
d. Babeș, la același loc, părintele
Miron Romanul a devenit „aderentul
partidei liberale din congres, și peste
tot — din sinul bisericii noastre“.

Va să zică, neîncrederea în Metro-
politul Miron se manifestă chiar de
la început din toate părțile, archi-
diecesanii grupându-se pe lângă ar-
chimandritul Popea, ear' reprezentanții
dieceselor sufragane cu Babeș, Mo-
cionyi etc., cerându-i garanță printr'o
declarațiune formală.

Angajamente făcute în sus, și decla-
rațiuni date în jos, pentru a risipi
nedumerirea și neîncrederea clerului
și a poporului: eată sub ce fel de
auspicii se suie pe tronul lui Șa-
guna metropolitul Miron Romanul să
ia căma Archidiecesei și a Metropolei.

Alegerile din România

București, 2/14 Noemvrie.

Din 62 comune urbane (orașe), la alege-
rile de eri pentru colegiul I a reușit gu-
vernul în 60, ear' opoziția de toate nuan-

țele în 2 orașe (la Roman și Tecuci) de
importanță secundară. Așa victorie parti-
dul liberal numai sub marele Ioan Brătianu
a mai reținut.

Mare senzație a pricinuit indeosebi în-
vingerea de la Iași, Galați, Botoșani, Cra-
iova, R.-Sărat, T.-Severin și Dorohoiu, unde
opoziția credea cu siguranță să învingă.
Pentru ca să vă puteți da seamă de
lupta ce s'a urmat, transcriu aci voturile
ce au întrunit listele celor două partide.

București liberali	1791,	conserv.	1432 vot.
Iași	611,	460	
Craiova	421,	326	
Brăila	545,	196	
Galați	395,	212	
Botoșani	178,	100	
Dorohoiu	62,	28	
Tergoviște	123,	50	
Drăgășani	389,	6	

La ultimele alegeri, făcute acum patru
ani, când la putere erau conservatorii, libe-
ralii reușiseră în Iași, Craiova, Ploiești,
Brăila, Bêrlad, Giurgiu, Buzeu, Tergoviște,
Călărăși, Caracal, Slatina, toate reședințe de
județ, precum și în alte 9 orașe de a doua
mână.

Eată lista aleasă în capitală:

Colegiul I.

C. F. Robescu, I. Pr. Dumitrescu, Dr. G.
Stoicescu, G. Assan, președinte al camerei
de comerț; M. Corbescu, Al. Constanti-
nescu, Anghel Solacolu, Dim. Matak, inginer;
G. Meitani, Niță Sterie, comerciant; Ant.
Vanic, D. T. Dobrescu, profesor; C. Chri-
stescu, comerciant; G. Bursan, Ilie Zamfi-
rescu, comerciant, G. Boambă.

Ear' pentru colegiul II., care se face poi-
mâne, candidați sunt:

I. G. Bibicescu, V. C. A. Rosetti, Al.
Chirițescu, comerciant; Dr. Răuțoi, Pr.
Costea Enescu, Ep. Ciocanelli, N. Dărăscu,
avocat; Dr. Argeșanu, Th. Niculescu,
membru al camerei de comerț; C. G.
Solacolu, industriaș; Al. Petrovici, avocat;
Gh. Ioaniu, comerciant; N. Noroceanu,
avocat; Ilie Mărculescu, comerciant, Dr.
Penescu.

În momentul de a pune ziarul sub presă,
primim următoare telegramă din București:

Liberalii au reușit pretutindeni. Opo-
ziția s'a abținut în urma înfrângerii de
la colegiile I.

Darea în judecată

Sub titlul de mai sus „Voința Na-
țională“ din București publică urmă-
toarele:

Ziarele conservatoare și acela al „amici-
lor“ lor au anunțat că în ziua de 29 Oc-
tomvrie o petițiune s'a înaintat primului
președinte al tribunalului de Ilfov pentru
a chema în judecată Statul român în chești-
țiunea „rentei“ bisericii Sf. Nicolae din
Brașov.

Petițiunea a fost înaintată de dnii Titu
Măiorescu, fost ministru conservator, Vasile
Lascar, fost ministru în cabinetul Aurelian,
și C. Disescu, avocat al multor pricini
urite și de scandal politic.

Acești trei domni semnau petițiunea
astfel:

Comitetul parochial al Bisericii române cu
chramul Sf. Nicolae din suburbiul Schei, din Bra-
șov, reprezentând totodată școalele române din
Brașov,

prin procuratorii săi

T. Măiorescu, V. Lascar, C. Disescu.

Eri 1 Noemvrie, amicul nostru dl I. G.
Bibicescu, a primit în această privință ur-
mătoarea telegramă de o excepțională gra-
vitate:

Braşov, 1/13 Noemvrie 1898, ora 12, 25. Domnului I. G. Bibicescu

Bucureşti. Comunicarea apărută în ziare, că Maiorrescu, Lascăr şi Disescu ar fi fost autori...

Diamandi Manole.

Faţă de gravitatea acestei telegramme, venită de la un bărbat atât de respectabil ca d. Diamandi Manole...

Nr. 1313. Braşov, Noemvrie 1898. Urgent ora 10, 40 seara

Domnului Ioan Bianu. Bucureşti.

Depeşa către Bibicescu este de la mine. Din două epistole, pe cari mâne le poate ceti acolo Bibicescu...

Diamandi Manole..

Ear' noi am primit aseară târziu următoarea telegramă:

Braşov, 15 Noemvrie.

Comitetul parochial de la sfântul Nicolae nu a putut intenta proces guvernului român în numele şcoalelor...

George B. Popp.

D'ale lui Jeszenszky.

Guvernul Bánffy stă nu se poate mai prost. Mai e o lună şi jumătate până când relaţiunile cu Austria ar trebui să fie aranjate.

A pus deci pe Jeszenszky să-i mai sperie pe patrioţi, doar' — doar' îi vor da răgaz. Şi eacă așa, Jidănaşul Rudas Issó publică în „Keleti Értésítő“ un articol despre „Acţiunea Valahilor din Ungaria“...

Ear' ca sperietura să prindă, Jeszenszky a descoperit un conciliabul interesant şi important la... Cluj... Se vede că a ci Jeszenszky are un „spitz“ harnic...

Fiţuica ungurească înşiră şi băncile cu numele şi anul întemeierii. Articolul acesta face iureş prin ziarele ungureşti, cari toate urlă şi tipă.

„Egyelőrtés“ (de la 15 c.) între altele scrie că „pentru statul ungar e primejdie nespusă îmbogăţirea Românilor“. „Budapesti Hirlop“ ameninţă cu măsuri extraordinare din partea guvernului...

Cele guvernamentale, în cap cu „Pester Lloyd“, d'asemeni fac tapaj, doar' doar' vor reuşi să producă diversiune în spirite. Desperată trebuie că e situaţiunea lui Bánffy, când prin asemenea jeszenszky ade caută scăpare.

Monumentul Hentzi.

În şedinţa de la 11 c. a camerei maghiare Kossuth interpelând pe Bánffy despre transferarea monumentului Hentzi la şcoala de cadeţi de la Buda, se năpustise cu multe ocări ordinare şi asupra armatei comune.

ţiei“ şi a reprezentanţilor ei de toate nuanţele politice. Dovadă despre aceasta păreră a noastră ne este între altele şi articolul apărut în „Neue Freie Presse“ de Dumineca trecută.

Nu se poate vedea lămurit: oare transferarea monumentului Hentzi şi tot gravamenul ce se leagă de ea sunt ele exploitate de către opoziţia maghiară pentru obstrucţiunea ajungă la nevoie, sau are serios de gând a-i detrage monumentului şi locşorul de odihnă pe terenul îngrădit al şcoalei de cadeţi pe câmpul Leopoldin?

„Oamenii în Ungaria trec pe un teren periculos şi alunecos, când şi astăzi încă impută călcarea de jurământ la ofiţeri, cari într'un timp de restrişte (al războiului civil şi al confusiunii generale) primiseră porunci contra zicăto are de la două guverne ce se combăteau unul pe altul, şi resolveră acest conflict prin aceea, că fără a se ocupa de chestiune, despre guvernul cel care ar fi îndreptăţit a da porunci, ascultau simplu de poruncile superiorilor lor militari...“

„Nu este așa dar' o afacere esculsiv ungară, ci una care atinge adânc şi pe Austria, când armata în buna ei tradiţiune este atacată, vătămată în simţemintele ei vrednice de stimă generală... căci şi susceptibilităţile Austriei au drept a fi cruţate...“

Atât după fondul, după întonarea fraşorului, după întreaga înfăţişare a articolului foatei vieneză, am conclud, că el este inspirat de cercuri înalte militare, ba poate chiar de însuşi ministerul de externe cu care „Neue Freie Presse“, ori-care ar fi fost politica internă a guvernelor cislaitane, a întreţinut totdeauna relaţiuni.

Câtă vreme armata este comună, avem drept a pretinde, ca şi simţemintele austriace să fie respectate, şi înainte de toate armata să fie tractată cu respectul ce i-se cuvine.

Congresul internaţional studentesc.

Turino, 13 Noemvrie. Congresul internaţional al studenţilor s'a deschis azi dimineaţă. Sunt reprezentate

multe universităţi, printre cari acelea din Bucureşti şi Iaşi. Reprezentanţii lor au fost foarte mult aclamaţi.

Primirea ce li-s'a făcut la gară Românilor, a fost din cele mai entusiaste. Sîndardul Român fălăia alături de cel Italian. La gară a vorbit dl Octavian Velciu, student ieşan, care a fost foarte mult aplaudat de studenţii Italiani şi de publicul italian în gară.

Turino, 3/15 Noemvrie. (Telegramă particulară)

Congresul studenţilor a votat o moţiune, îndreptăţind aspiraţiunile naţionale române din Ungaria.

Memoriile lui Bismarck.

Bismarck şi Favre la Ferrieres. Cartelul de Rothschild.

Urmare. A doua zi, la masă, noi avurăm un specimen de ospitalitate şi de chipul de tablou al baronului Rothschild, care avea norocul de a găzdui pe regele nostru şi a căru proprietate fusese, în consecinţă, tratată cu cel mai mare respect.

Când cancelarul află asta, chemă la el pe gerantul recalcitrant, care nu îndrăznea de a persista în refuzul său. El începî prin a se jura că nu e vin în casa, apoi scrie prin a mărturisii că mai erau o sută de sticle de Bordeaux ordinare. După verificarea se constată că erau o sută, ci 17 mii de sticle, pe cari le găsim în pivniţă. Ministrul, în câteva cuvinte bine simţite, spuse gerantului ca purtarea stăpînului său era totodată meschină şi necorectă şi nu trebuia să se poarte așa, când un rege îi face cinstea de a se stabili la el. Dar gerantul se făcea că nu înţelege. A doua zi după această scenă ni-s'a dat tot ceea ce doriam.

Cancelarul intră, a doua zi tare de dimineaţă în odaia de vînătoare a castelului, unde instalaserăm birourile noastre. Îmi amintese ca el foileta o carte mare, care se afla pe masă, în care erau recapitulate tablourile de vînătoare şi diferite puşti.

La data de 3 Noemvrie 1856 se aflau numele d-lor de Bismarck, de Gallifet şi alţi invitaţi.

La 11 ore cancelarul avu a treia şi ultima sa întrevedere cu Jules Favre. Aceasta întrevedere fu urmată de o conferinţă, la care asistară regele, de Moltke şi de

FOIŢA „TRIBUNEI POPORULUI“

ALEXANDRE DUMAS

O NOAPTE ÎN FLORENŢA

SUB ALEXANDRU DE MEDICIS

Urmare.

Lorenzino! repetară după ceilalţi Leonardo şi Strozzi. Ce cauţi! îl întrebă Vittorio de Pazzi. Ce ceri? insistă Bernardo Corsini. Ce vî pa ă, răspuse Lorenzino, vouă cari nu mai aveţi nimic de făcut în această lume, de cât să vî rugaţi şi să muriţi? Atunci fra Leonardo începî la rîndul său. — Lorenzo, zise el, te scobori tu în Catacombe pentru a insulta martirii? — Ce cauţi aici? — Ai s'o ştii călugăre, căci pe tine te caut. — Ce vrei de la mine? — Spune la toţi aceşti oameni de a se depărta, şi de a ne lăsa singuri, cât mai mult posibil. — Pentru ce asta?

Pentru-că am să ti descoper un secret, şi, cum şi eu sunt în pericol de moarte, vreau, ca tu să ascuţi confesiunea mea. — Confesiunea ta! strigă fra Leonardo, dându-se un pas înapoi. — Da. — Eu, să ascult confesiunea ta! zise călugărul, mirat peste măsură; şi pentru ce eu mîi degrabă de cât un altul? — Pentru-că vieţa ta e condamnată, pentru-că vieţa ta depinde de secretul meu; pentru-că, în fine, în toată Florenţa, n'am încredere în nici-un alt duhovnic, de cât în tine. — Fraţilor, înapoi toţi! zise fra Leonardo cu figura galbenă ca ceara; căci, după cum spusese lui Strozzi, el se temea că va auzi ceva îngrozitor. Prisonierii se supuseră. Fra Leonardo se aşeză la piciorul unei colone, şi Lorenzino îngenunchiă înaintea lui! — Părinte, zise tînărul, e un an de când am revenit la Florenţa, avînd deja în inimă proiectul pe care am să-l execut astăzi. De-abia reintors în oraşul meu natal, temîndu-mă de a împărtăşi altora sentimentele mele, am parcurs diferitele mahalale ale oraşului; vorbiam cu casele săracilor şi cu palatele bogăţilor. Mă amestecam printre umili muncitori şi printre patri-cienii orgolioşi. O singură voce, ca un gemet imens, se ridica din toate părţile, acuzînd pe ducele Alexandru. Unul îi cerea înapoi banii săi, altul onoarea sa; acela un tată, cel-alt un fiu. Toţi plîngeau, toţi se

lamentau, toţi îl acuzau; şi eu îmi zice: Nu, nu e drept, ca un popor întreg să sufere ast-fel de tirănia unui singur om. — Ah! zise fra Leonardo, ceea ce visasem noi, era deci adevărat! — Atunci, reluă Lorenzino, aruncau ochii împrejurul meu. Văzui raşinea pe toate figurile, teroarea în toate sufletele. Cautam ceva, ca să mă pot sprijini, şi simţiam că totul se îndoştea sub mîna mea. Descurajarea era peste tot, în afară şi înăuntru; ea pătrundea în sinul familiilor; se svonea şi se discuta pe pieţile publice, se aşeza la căminul conjugal, se ridica pe marginile răspîntiilor. Atunci înţelesei că oricine ar vrè să conspire în asemenea zile, n'ar trebui să ia alt confident de cât propriul său braţ. Înţelesei că el şi Brutus trebuia să-şi acopere faţa sa cu un vîl destul de des, pentru ca nici o privire să n'o poată pătrunde. Lorenzo să se facă Lorenzino. — Urmează, fiul meu, urmează, murmură fra Leonardo, gifăind. — Trebuia să ajungă la duce, continuă tînărul om, trebuia să se ferească de toţi, trebuia să se încreadă în mine. M'am făcut curţisanul său, bufonul său, dar' am prevenit voinţele sale; dar' am ghicit dorinţele sale... Vreme de un an, Florenţa m'a numit laş, trădător infam! Vreme de un an dispreţul concetăenilor mei a apăsător asupra mea mai greu de cât piatra unui mormînt; timp de un an toate inimile s'au îndoit de mine, afară de una singură!... Dar' în sfîrşit, am reuşit; în sfîr-

şit am atins ţinta pe care voiam s'o ating în sfîrşit am ajuns la capătul drumului meu lung şi penibil. Tată, în noaptea asta ucid pe ducele Alexandru. — Incet! încet! murmură fra Leonardo. — Dar, reluă Lorenzo, ducele este diabolic, ducele este forte, ducele este brav. Încercînd să salvez Florenţa, pot să cad şi eu, la rîndul meu. Îmi trebuie dar' aboluţiunea în articulo mortis. Dă-mi-o dar, tată, dă-mi-o fără esitare. Haide, desul am suferit pe pămînt, ca să nu-mi vînd cerul. — Lorenzino, zise preoul, este o crimă de a te isbăvi, o ştiu; dar' iau această crimă asupra mea. Şi, când Dumnezeu te va chema să-ţi cerea socoteala de sângele cel vieţi vîrsat, mă voi înfăţişa în locul tău zicînd, Doamne nu căuta pe vinovat... Doamne, vinovatul e înaintea ta. — Bine, totul e sfîrşit, zise Lorenzo. Acum el este condamnat, cum aşi fost voi. Şi nu mai este de cât o chestie de timp... Tată, mînc dimineaţă când veţi fi căutaţi, strigaţi în cor cu toţi: „Ducele Alexandru a fost asasinat de Lorenzino! Deschideţi casa lui Lorenzo şi veţi găsi corpul său...“ Şi călăul însuşi va tremura, şi poporul va alerga la casa mea din via Larga, şi poporul va regăsi corpul; şi, în loc de a fi condus la eşafod, veţi fi duşi în triumf. — Şi tu? — Eu?... Eu voi deschide poporului uşa camerei, unde va fi cadavrul ducelui. Şi acum, când vi-am spus tot ce avem de spus, adio, părinte. Pe urmă, înaintînd către ceilalţi pris-

ULTIME ȘTIRI

Situția.

Foile guvernamentale maghiare pregătesc deja la ceea ce s'ar putea întâmpla, dacă obstrucția opoziției ar împiedeca lucrarea legislativă a parlamentului până la anul nou, adică dacă guvernul n'ar avea nici budgetul provisor de 2—3 luni (indemnity).

„Pesti Hirlop“ nu se îngrijește de loc, că ar urma sfârșitul lumii, adică încetarea funcționării mașinei statului, ori fie și numai alungarea mașinistului de Bánffy. Ci la întrebarea că: ce o fi la 1 Ianuarie 1899 dacă guvernul nu va avea imputernicire legală de a aduna și a cheltui bani de la contribuabili, își răspunde ea însăși:

„In vicia constituțională a întregii lumi este cunoscut dreptul public de nevoie. Acest drept ajunsese la 1 Ianuarie 1898, că printr-o ordonanță simplă a fost proclamat *statu quo* privitor la pactul economic și uniunea vamală; și același drept public va fi la 1 Ianuarie 1899 destul de puternică basă pentru a asigura dreptul constituțional al unei ordonanțe de nevoie pentru stabilirea budgetului“.

„P. Lloyd“ se ocupă la loc de frunte, tot de eventualitatea aceasta și spune într'altă:

„Activitatea statului ungar nu o va opri locului (adeacă obstrucția), deoarece guvernul, rezimându-se pe încrederea Coroanei și pe marea majoritate a parlamentului, va conduce mai departe administrația statului, presupunând, ba mai bine zis sigur fiind, că va obține aprobarea ulterioară a corpurilor legiuitoare, precum să întâmplă și în alte state. D'aceea, guvernul nu se gândește deocamdată a introduce clotura.“

În același spirit sunt ținute și expunerile guvernamentale-opoziționalei „*Neues P. Journal*“, care încă afirmă, că guvernul și majoritatea în parlament sunt pregătiți la toate eventualitățile, chiar și la izbânda obstrucției. În urma urmelor, zice, nu va rămânea altceva decât a recurge la „*ordonanța de nevoie*“. Cam un fel de §. 14 al Austriacilor.

Precum am văzut în numărul de ieri, chiar și kossuthistul *Bartha Miklós* se împacă mai bine cu absolutismul lui Francisc Iosif decât cu constituționalismul și încă liberal la la Bánffy. Prin urmare: unitatea de vederi și simțire e perfectă.

Revoluție în Havana.

New-York, 15 Noemvrie.

Se vestește din Cuba, că 7000 de soldați spanioli s'au revoltat și pretind, ca înainte de a fi duși acasă în Spania, să li-se plătească simbră restantă.

Situția e gravă. Ministrul-president *Sagasta* a dat ordin telegrafic, ca să se solvească soldaților simbră.

Anglia și Franța.

Londra, 15 Nov.

Lordul *Kimberley* într'un toast rostit la banchetul dat în onoarea lui *Kitchener* a zis, că liberalii spriginesc până la unul politica lui *Salisbury* în cestiunea egipteană. Despre repășirea Franciei din *Foșoda* zice că aceea nu este umilire pentru Franța. Cel mai înalt interes al Angliei e să susțină cele mai prietenești relațiuni cu Franța.

Dimisiunea ministrului croat.

Zagreb, 15 Nov.

Conform rapoartelor sosite aici, ministrul *Iosipovici* e decis să-și dea dimisiunea. Se zice că și călătoria lui la Viena, făcută în zilele trecute, stă în legătură cu aceasta hotărâre a sa.

Editor: Aurel Popovici-Barciann.
Redactor responsabil Ioan Russu Șirianu.

mazi. Adevărata lor patrie e Sinodul Ierusalimului. Pe lângă aceasta ei sunt cetățeni al lumii întregi. Se află printre ei oameni bravi și cinștiți, ca de exemplu acela care e la mine, în Pomerania, unde face comerțul cu piei. Afacerile sale nu prosperau de loc și el făcu bancrută. El mă rugă de a nu stărui pentru datoria sa și promise de a-mi plăti cât de puțin, cum ar pute. Credincios vechiului meu obicei, primii și acum mi-a plătit totul. El nu trimetca însă rate mensuale când eram ministru la Bundestag în Frankfurt. Am pierdut de sigur mai puțin de cât cu ceilalți creditori. Dar acesta era un ovreu de câmp; pe când e sigur că nu întâlnești mulți la fel în orașe. . .

NOUTAȘI

Arad, 16 Noemvrie n. 1898.

O hotărâre bună. În ședința de Joi a reprezentanței orașenești a Brașovului s'a respins cererea ministrului de interne, ca să se voteze suma de 300 fl. pentru închiderea cu grilaj a monumentului millenar din vârful Tâmppei.

Exame de notari. La examenele de notari ce s'au început astăzi, aici în Arad, s'au insinuat și doi Români, Iuliu Dehelean și Ioan Perian.

Baron român bucovinean. „Patria“, organul partidului național român din Bucovina, anunță, că dl *Iancu cav. de Lupul*, mareșalul Bucovinei, va primi zilele acestea de la împăratul titlul de baron.

Anarhist maghiar. În comuna Mărcuții a fost deținut un Ungur care propoveduia principiile anarchismului. Numele nu vrea să și-l spună.

Deputați bătași. Într-o deputații *Endrey Gyula* și vestitul *Nopesa* s'a dat un duel. *Nopesa* a fost vulnerat.

Siguranța publică în Budapesta. Din raportul căpitanului de poliție din Budapesta despre siguranța publică în capitală în luna trecută, reeasă, că dintr-o crimele comise în acea lună 330 au fost îndreptate în contra vieții și integrității corporale a oamenilor. Numărul crimelor îndreptate în contra siguranței averei a fost 1252.

„Școala Română“ Societatea culturală a Românilor bucovineni, în adunarea generală de la 1 Noemvrie alegându-și noul comitet, acesta s'a constituit astfel:

Dimitrie cav. de Costin, president, *S. Fl. Marian* și *Varteres cav. de Pruacul* vice-presidenți, *Dr. A. Dașchevici* cassar, *Gerasim Buliga* bibliotecar, *Vasile Bumbac* controlor, *E. Popovici* și *I. Pohoța* secretari, *Dr. I. Luția*, *C. Cosovici*, *A. Pașcan* și *I. de Cuparencu* membri.

În consiliul de controlă: *parochul I. Grigorovici*, *Al Mandicevski* și *parochul George Bilasevski*; în juriul societății: *Const. Morariu*, și *I. de Cercavski*.

„România musicală.“ revistă artistică-literară, ce apare în București sub direcțiunea dlui *C. M. Cordoneanu*, în numărul 18 de la 1 Noemvrie aduce următorii articoli:

Proiect de programă pentru studiul cântului, de *Al. Podoleanu* și *D. G. Kiriac*. — Cântarea bisericească orientală. — Cronică teatrală, de *R. . .* — Causerie Parisienne, de *Sigismund*. — Periodicele artistice, de *Ilidem*. — Știri scurte: Din Străinătate: Din Țară. Supliment: Drapelul, cormixt și pentru trei voci egale, de *V. Soloveanu*.

Nenorocire pe calea ferată. Numai alaltăieri dăserăm știre despre o mare nenoro-

cire întâmplată pe calea ferată vicinală între *Nograd-Kövesd* și *Bicske*, și acum de nou se vestește o nenorocire, întâmplată pe vicinala de pe valea *Popradului*. Într-o Kés-márk și *Szepes-Béla* trenul de povară a căleat o trăsură ce tocmai voia să treacă rampa. Dintre cei trei oameni ce se aflau în trăsură unuia locomotiva i-a smuls capul, altuia i-a frânt ambele picioare, ear' al treilea încă e grav rănit. Cercetarea pornită în cauză a constatat, că vina o poartă cei trei nenorociți, cari turmentați de beatură n'au luat în seamă apropierea trenului.

Luccheni apelează! După cum se vestește din Geneva, apărătorul lui *Luccheni*, avocatul *Moriaud*, a prezentat ieri curții de cassatie cererea de nulitate a ucigașului *Luccheni* în contra osândei ce i-o dictase tribunalul. *Moriaud* este convins, că cererea de nulitate va fi respinsă din partea curții de cassatie. Până la aducerea hotărârii însă ucigașul va rămâne în închisoarea preventivă, unde se bucură de tractare mai suportabilă de cât cum o va avea în carcerul-Evéche.

Bibliografie. a apărut nrul 5. din Revista enciclopedică populară „*Albina*“, cu următorul sumar:

Comitetul, O datorie patriotică. — X., Bibliotecile ambulante în Transilvania. — *Moș Neagu*, Cămila. — P. G., O societate culturală. — I. Velculescu, Satul meu. — G. I. Rarinescu, Un raport vrednic de conșcut — *Radu*, Diamantul. — Or., Din viața și obiceiul animalelor. — *Ionică*, Inaugurarea bibliotecii populare — *Apel*. — Cronică agricolă. — *Mulțumiri*. — Informațiuni. Intâmplările săptămânii. — Bibliografie. — O dramă în fundul mării. — Voci din presă. — Adrese către redacție. — Mersul trenurilor. — Posta redacției. — Prețul cerealelor.

Ilustrațiuni: Cămila. — Spălarea nisipurilor cari conțin diamante. — Căutarea diamantului în pământ. — Diamant în rosă. — Brilliant. — Taierea diamantului. — Ce bine le șade!

Dr. Sterie N. Ciureu. X Pelikangasse — Nr. 10, Viena. Consultațiuni cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor-ee sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, durere de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele *Kneippiane*.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui *Dr. Iulius Schopper* în Oravița (*Krassó-Szörény* m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Din Dietă.

Bánffy răspunde. — Alte atacuri.

În ședința de ieri a Dietei baronul *Bánffy* a crezut necesar să se mai spele de acuzările ce i-le-a adus *Indeosebi Ivánka*. S'a laudat cu activitatea lui din... *Solnoc-Dobáca*, și s'au găsit mamaluci cari să-l și laude.

Au vorbit apoi *Hock*, *Boda* și *Hentaller*, atacând toți pe *Bánffy*. Cest din urmă s'a ocupat *Indeosebi* de *afacerea Hentzi*, cerând, ca statuă să fie dusă la Viena, ori s'o așeze în cimitir.

Koon. Fu înștiințat *Jules Favre*, că nu se putea să i-se comunice condițiile exacte ale păcii, căci ele trebuiau să fie ratificate de o conferință a tuturor puterilor din Germania. I-s'a lăsat să înțeleagă, că de altminterlea, nici un aranjament nu putea fi încheiat fără cesiune de teritor, căci era de o necesitate absolută pentru Germania de a ave o frontieră care să-i permită de a se apăra de aci înainte în contra atacurilor Franciei. Când auzi cuvintele de „cesiune de teritor“, *Jules Favre* se excită grozav de tare; încep să suspine, ridică ochi spre cer și și vârsă chiar, după cât se pare, câteva lacrimi.

Cancelarul când ne vorbi de această întrevedere și de celelalte două, ne afirmă totuși, că *Jules Favre* nu plânse de loc.

— E drept că el avea aerul de a fi plâns — explică dl de *Bismarck* — dar el nu avea decât aerul. . . L'am observat într'adevăr, cu foarte multă atențiune, șiându-mă de a l consolă, și m'am putut convinge că el nu vârsase nici o singură lacrimă. El juca numai comedie. El credea să-mi facă efectul pe care îl fac advocații biroului din Paris asupra juraților.

Ceva mai mult, am convingerea absolută că la *Ferrières* ei se sulemenise. Da, vâ jur că se sulemenise. În dimineața celei de a doua întrevederi, el se vâpsia cu verde pe sub ochi, spre și da aparența unui om care suferise în mod crud. Nu zic că el nu suferise; dar când suferi, nu ești om politic. În politică nu începe milă.

„Și după scurtă tăcere, ministrul adăogă: — Când i-am vorbit de Metz sau de *Strassburg*, el mă privea într'una cu aierul de a crede că eu glumeam. Aveam pofta de a-i da în totdeauna același răspuns pe care mi-l'a dat și mie într-o zi neguțătorul de blănuri *Unter den Linden*, la Berlin. Vrusesem să l vâd spre a alege o blană și cum el îmi cerea un preț, prea ridicat, i-am spus rîzând: „Aide glumesti!“ „Nu, — îmi răspunde el, — nu glumesc nici odată în afaceri“.

A doua zi, Vineri la 23 Septemvrie, o scrisoare a lui *Jules Favre* sosi, în care el spunea că respinge toate condițiile noastre. El cerea, totuși, ca înainte de a începe bombardarea Parisului, să se notifice autorităților orașului, ca corpul diplomatic să se poată depărta; el cerea apoi, ca orașul să fie autorizat a comunica prin scrieri cu exteriorul.

La prânz, ministrul ne vorbi mult timp de decorația plină de ostentație a marelui hale a castelului. Îmi amintesc că această hală, între alte lucruri, conținea un fel de tron pe care un general francez îl adusese din China în bagagiile sale și trebuise să l vândă apoi baronului

— Tot ce e aci, — ne zise dl de *Bismarck* — e foarte scump, dar' nu e de loc frumos, și nu e de loc confortabil. Vezi, o proprietate ca aceasta nu mi-ar face de loc plăcere. Se pot gasi lucruri frumoase, dar' proprietății nu a avut plăcerea nici de a le creta, nici de a le schimba. . .

Conversația veni asupra evreilor. Eată în c: termeni i-a apreciat cancelarul:

— Ei nu au o adevărată patrie; ei sunt internaționali, europeni, cosmopoliți, ne-

mieri, a căror grupă închidea poarta, zise:

— În lături domnilor!

— Și dacă n'am voi să-ți facem loc? zise *Vittorio di Pazzi*.

— Dacă ne-ar fi cuprins pofta să ne răsunăm, înainte de a muri? zise *Bernardo Corsini*.

— Dacă ne-am fi decis să te înăbușim în mâinile noastre; să te strangulăm cu fiarele noastre? zise *Filip Struzzi*.

Și cu toții la oaltă, până la *Selvaggio Aldobrandini*, care încerca să se trască până la tiner, începură a striga:

— Să moară acela care ne-a vîndut pe toți! Să moară, trălătorul! Să moară, in-tamul!

Lorenzino încreți fruntea și puse mâna pe sabie; dar' auzi vocea lui fra *Leonardo*, care li spunea încet la ureche.

— Oprește-te *Lorenzo!* e ultima suferință a pasiunii tale, e ultimul spin al coroanei tale!

Pe urmă, adresându-se prizonierilor, zise cu glas tare:

— Fraților, lăsați să treacă omul acesta; este cel mai mare dintre toți! și *Lorenzino* ești, în mijlocul încremenirii prizonierilor, cari supunându-se ordinului lui fra *Leonardo*, nu făcură nici o mișcare pentru a-l opri.

(Pa urma).

Bibliografie.

Gramatica română pentru învățământul secundar de Ioan Petran, profesor. Partea II. Sintaxa. Arad, 1898. Editura autorului. Prețul: 60 cr. v. a. Se poate căpăta și la administrația „Tribuna Poporului“.

Calendarul Bisericii de Răsărit în stil vechiu și nou, cu noi reguli de calcul aplicabile și la calendarul bisericii de apus de P. Donici, inginer, fost ministru al lucrărilor publice. Cartea a apărut în Craiova la tipografia națională Ralian și Ignat Samitca.

„Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I. Cuvântări și acte. Vol. I. 1866—1880. Volumul I. 1881—1896. Edițiunea academiei Române. București 1897.

„Biblioteca Noastră“ de sub direcțiunea dlui Enea Hodoș profesor în Caransebeș apare în fiecare lună.

Numerele apărute până acum sunt: Nr. 1. S. Secula, „Realități și Visări“, novelete. — Nr. 2 Iosif Bălan, „Iancu de Hunyad“, cerc. istorică. — Nr. 3 și 4. G. Coșbuc, „Versuri și Proză“. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese“. — Nr. 6. N. Macovișteanu, „Dela Sate“, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodoș, „Intocmai!“ comedie. Nr. 8—9 O. G. Lecca, „Istoria Țiganilor“, Nr. 10 E. Hodoș, „Convorbiri pedagogice“, Nr. 11—12 E. Hodoș, „Cântece Bănățene“, cu un răspuns profesorului Dr. G. Weigand.

— Tocmai acum a apărut „Gramatica limbii eline“, după Curtius - Hartel, de Paul Budiu, prof. gimn. Acesta este al doilea op din editura fundului „Coresi“ din Brașov. Manualul acesta de școală este aprobat de ministerul reg. ung. de culte și instrucțiune publică și e menit să umplă un gol în literatura noastră didactică. Prețul: 2 fl. 60 cr.

„Acte și documente relativ la Istoria Renașterii României, publicate de Dimitrie

A Sturdza. București. 1888—1896. Tipografia Carol Göbl. Cuprinde:

Volumul I 1) Tractatele dintre Principatele Române și Turcia. 2) Tractatele dintre Principatele Române și Rusia. 3) Tractatele dintre Turcia și România. 4) Tractatele dintre Turcia și Austria. 5) Tractate și acte dintre Puterile Europene relative la Poarta Otomană și Principatele Române.

Volumul II. Acte și documente dela 1844 până la încheierea Tractatului de Paris din 30 Martie 1856.

Volumul III: Broșuri relative la situațiunea Principatelor Române după tractatul de Paris.

Volumul IV: Acte și documente dela 1 Martie până la 30 Iunie 1857.

Volumul V: Acte și documente dela 1 Iulie până la 31 Decemvrie 1857.

Volumul VI: Partea I: Procesele verbale ale Adunării ad-hoc a Moldovei, dela 22 Septemvrie, până la 21 Decemvrie 1858

Partea II: Procesele verbale ale adunării ad-hoc a Munteniei dela 10 Septemvrie până a 10 Decemvrie 1857 (Divanul ad-hoc din 1857 și Comisiunea Europeană din 1856—7)

Volumul VII: Acte și documente din anul 1858 până la înălțarea lui Alexandru Ion pe tronul Principatelor-Unite în anul 1859.

Bibliografie. Gramatica română pentru școlile primare, de profesorul Ioan Petran Partea I. Proposițiunea simplă curată. Cartea a apărut în editura autorului în Arad. Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

Bibliografie: a apărut și se află de vânzare la administrația „Tribunei Poporului“ și la autor „Vieritul“ de Petru Vancu învățător în Măderat p. u. Pancota, cu prețul 60 cr. O carte foarte instructivă pentru economii ce se ocupă cu vieritul, pe care o recomandăm cu plăcere.

5596/98 tkv.

III

243 1--1

Arverési hirdetmény kivonat.

A Kisjenői kir. jbiroság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Veliciu Mihály kisjenői lakos végrehajtatónak Sturz Demián és társai végrehajtást szenvedő elleni 214 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében (a Kisjenői kir. járásbiroság) területén lévő a szintyei 482 sz tjkvben fekvő A + I r. 642 hrsz. a. a szintyei 475 sz. tjkvbn A. I. 1 r. 2058 h. sz. és a szintyei 476 sz. tjkvbn A. I. r. és 2116 h. sz. a. felvett ingatlanokra 56 frtban és 85 frtban az árverést 483 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelt, és hogy a fenneb megjelölt ingatlan az 1899 évi január hó 19-ik napján dél előtt 10 órakor Szintyén a községüzánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 % át vagyis 48 frt. 30 kr, 5 frt 60 kr. és 8 frt 50 kr. készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzet árfolyammal számított és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bántépénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kisjenőn 1898 évi Oktober hó 31 napján.

A Kisjenői kir. jbiroság mint telekkönyvi hatóság.

Tabajdy

kir. jbíró

Valabil dela 1 Octomvrie 1898.

MERSUL TRENURILOR

Valabil dela 1 Octomvrie 1898.

Table with multiple columns showing train fares between various cities like Arad, Cluj, Oradea, Seghedin, Brad, and Moneasa. Columns include destination, fare types (dim., d. a., seara), and prices.